R 567, 567[a]/M

Moniuszko Stanisław

Widma, sceny liryczne do dramatu Adama Mickiewicza „Dziady". Głosy solowe, chór mieszany, orkiestra.

Fragment: głos sopran I mo - covo.

Głos (częściowo bez tekstu)

Autograf (na s. 14 częściowo kopia). [ok. 1853]

R567 40 a) Inw. 906

Dwa widma. –

Coro – Soprano 1.mo

Allegro moderato. Tenori. pp.

№ 2.

Do mamy leca do

ma – my, cóż to matko nie znasz Jó – zia? to

Jó – zio ten sa – my to sio – stra to

A piu forte

Ró – zia. Do mamy le – ca do mamy o

matko, nie znasz to Jó — zia? on to Jó –

cres . . . . . cen . . . . . do.

– zio, on ten sa – my a to siostra je – go Róża, do

ma — my, do ma — my ach leca do mamy, juz

un poco piu lento.

ralent.

le – ca, le – ca do ma – my, do ma – my ach

ralent.

19. Tenori.

le – ca do ma — my.

pp.

głów – ki w pro mie – niu

B.

Segue 1.mo

pp. 1.

2 jutrzeń - ki świa - tek — — ka.

pp.

jak u mo - tyl - ka skrzy - del — — — ka

3. p.

Już teraz w raju la - ta - ją tam im

pp.

lepiej niż u - ma - my, patrz głów - ki w pro -

pp.

mie - niu patrz ja - kie skrzy - del - ka. Już

pp

teraz w raju la - ta - ją tam lepiej im niż u

cres - - - -

ma — my, jakie głów - - - ki w promie - niu

- - - - cen - - - - - - do C.

patrz ja - ki ubiór z jutrzenki świateł - ka. i

f

wra — ju la - ta - ją tam lepiej, tam lepiej, tam

rallent

lepiej niż u mamy. Wra — ju tam lepiej niż u

Segue 1.mo

2 tempo 1.mo 1.

ma — — — — — — — my.

pp.

wszystkie - go w ra - ju do ska - tek

pp.

co dzień to in - na za - bawka

f

wszystkie - go w raju do - ska — tek

E.

co dzień to in - na za - baw — — ka

pp.

gdzie sta - pią wy - pły - wa trawka

pp.

gdzie do - tkną ros - kwia - ta

1. f

gdzie stąpią wyływa traw — ka

gdzie dotkną rozkwita kwia — — — tek, gdzie dotkną

16. 8va.

rozkwita kwia — — — tek.

Sopr. I.mo

F. pp.

ach mat — ko! ach mat —

— ko! ramknig — ta do nieba dro —

G.

— ga — do nieba dro —

pp.

ga. o mat — ko!

N.o 2. Duettino z Chorem.

Andantino.

Soli. ralent.

pp.

wola: baś! baś, baś baranku

f. ralent

baranek row — — sie u-cie — ka ba-

X. ppp.

3.

ranek u-cie — — — — ka

pp.

na gio - wie ma Krainy wianek

pp.

a w rg — ku zielony ba - dylek

pp.

a przed nią bieży baranek

A. mf

nad nią be — — ci, leci mo - tylek, na ba - ra - bankach.

ranka bez u - stanku, wola: baś, baś mój ba -

B. ppp.

pp.

ran — ku mo tylka rozeurka

ralent.

goni i juj juj trzy - ma go w dłoni

ppp.

ach! i juj juj trzyma go w dłoni

C. f. e lento.

motylek raw — — sie zda - le — — ka mio -

tempo mo.

pp.

ty - lek zdale — — — — — ka

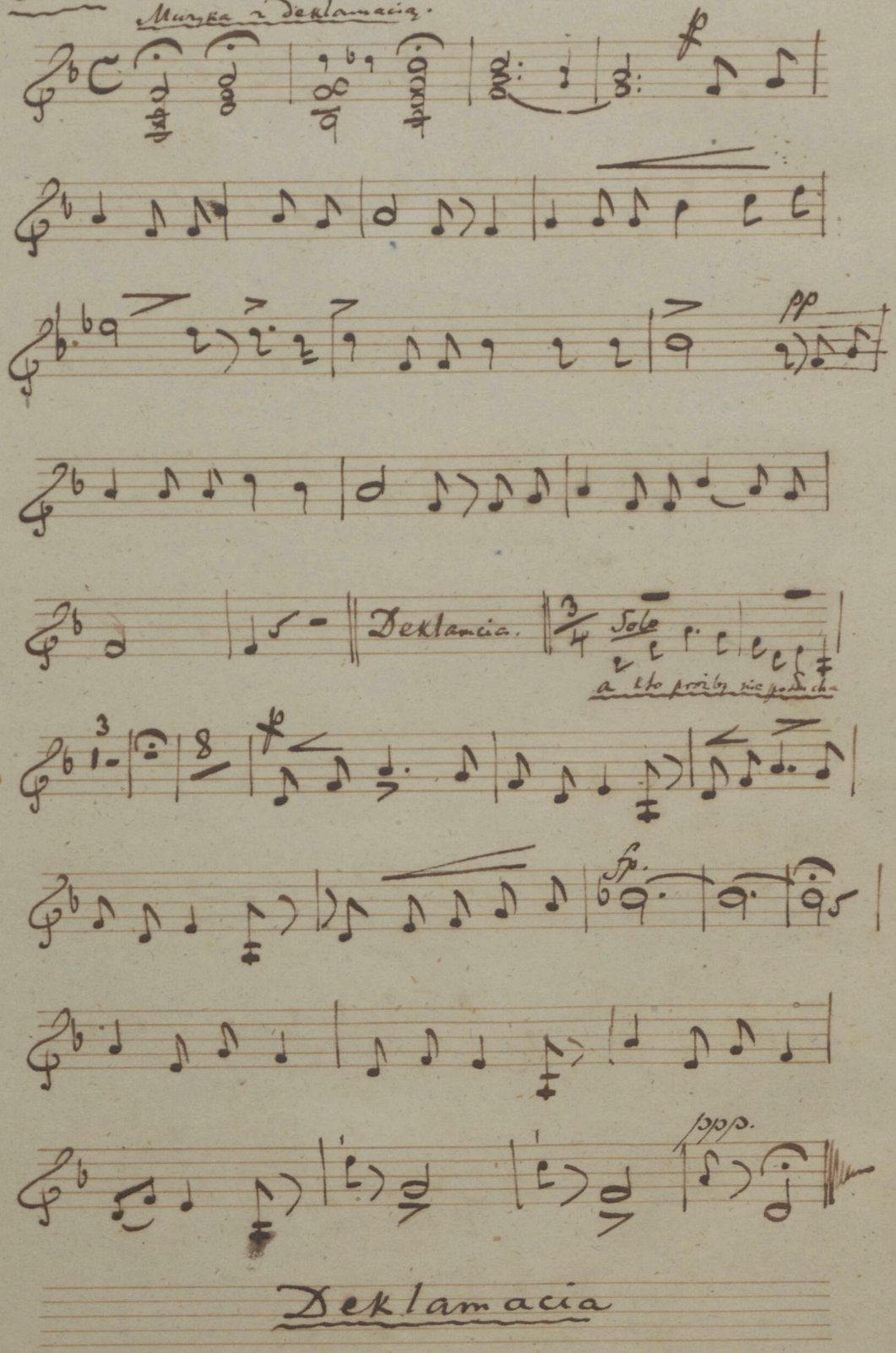
ralent. ppp.

mo ty — — lek rauske zdale — — — — ka

Deklamacia.

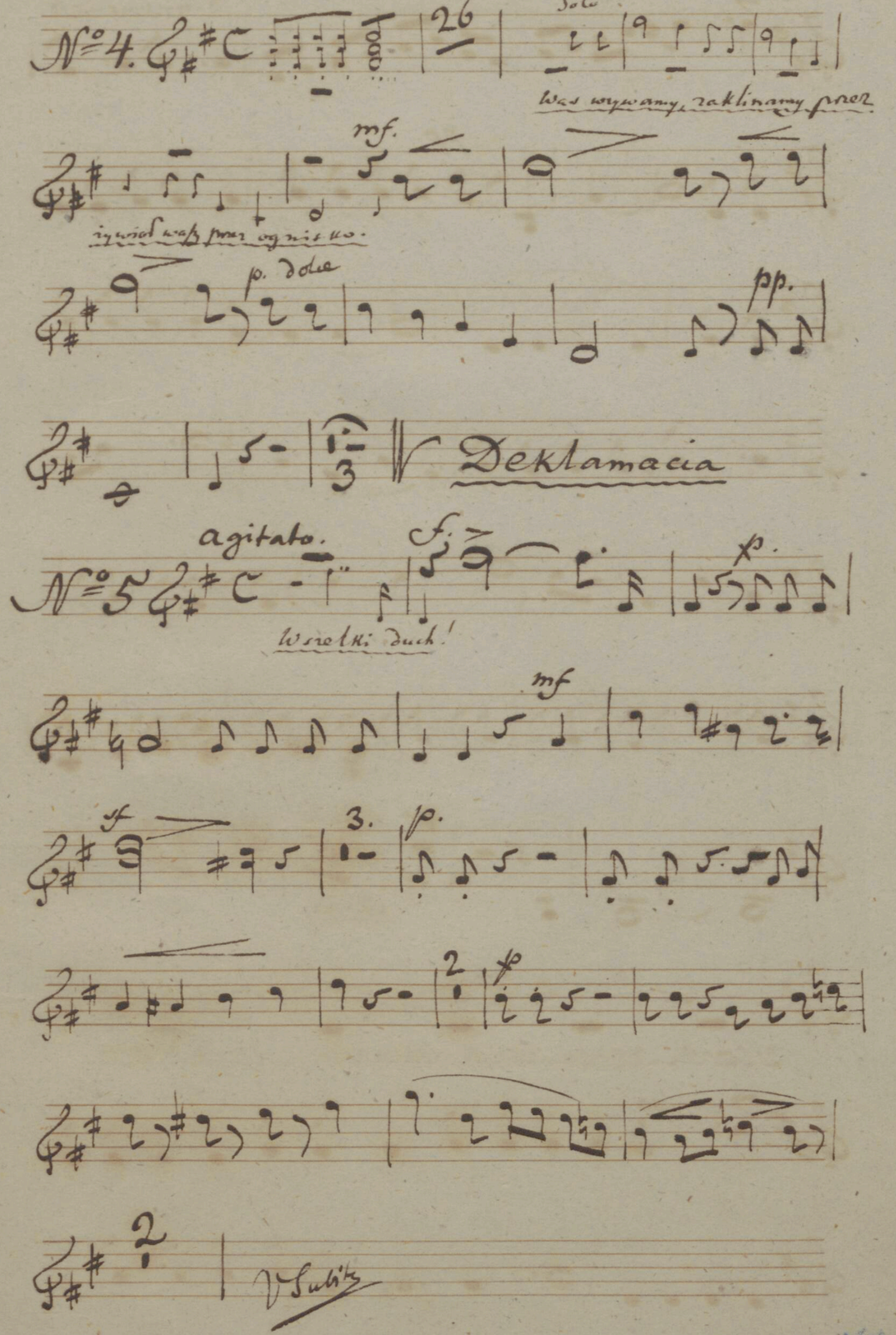
№ 3ie

Muzyka z deklamacią.

Sopr. 1.

Widmo drugie

ff. diminuendo

pp.

1. Lento. 16 44

Aria.

niemand, niemand, niemals mögen keine, niemals mögen

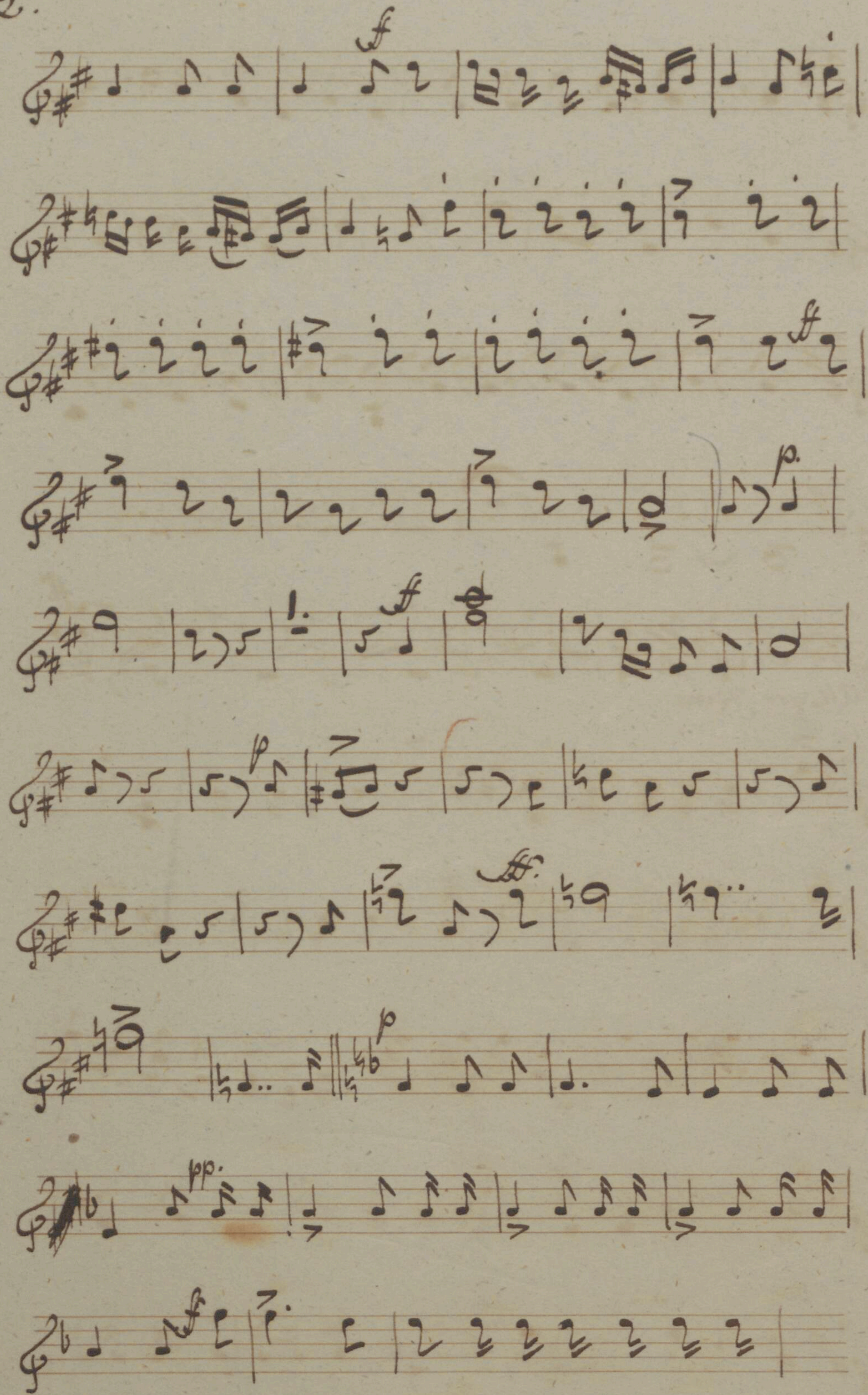
pp

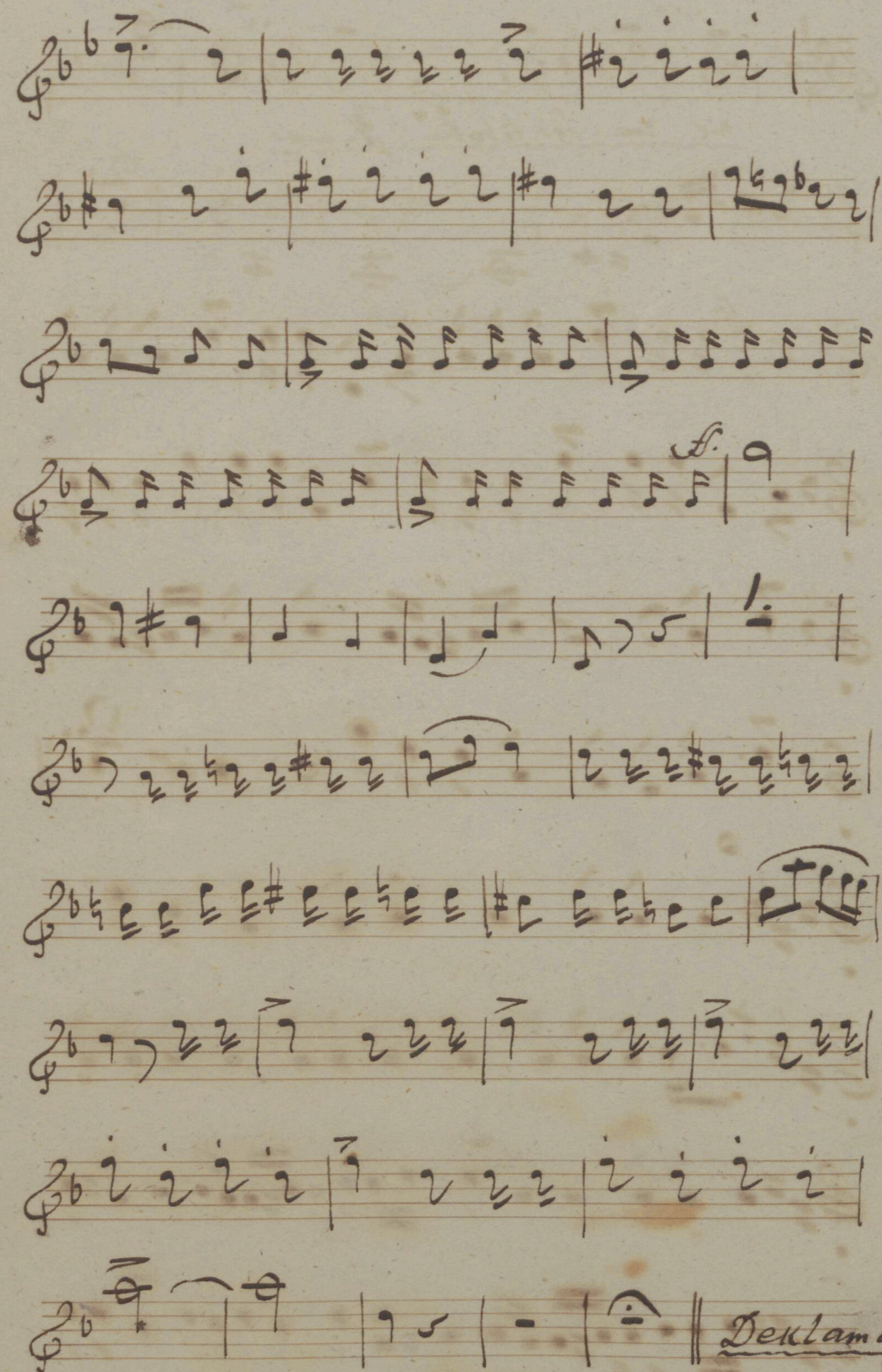
Deklamacia.

№ 6. Allegro feroce

ff

pp.

42

Solo

nie zna-leś litości pani-e

Deklamacja.

Solo

nie zna-leś li-tości pa-nie

R587 a
Inw. 907

Soprano 1mo Zwidma.

Largo.

No 1.

Deklamacia.

Muzyka. Jak karasei, tak się stało.

pp.

15

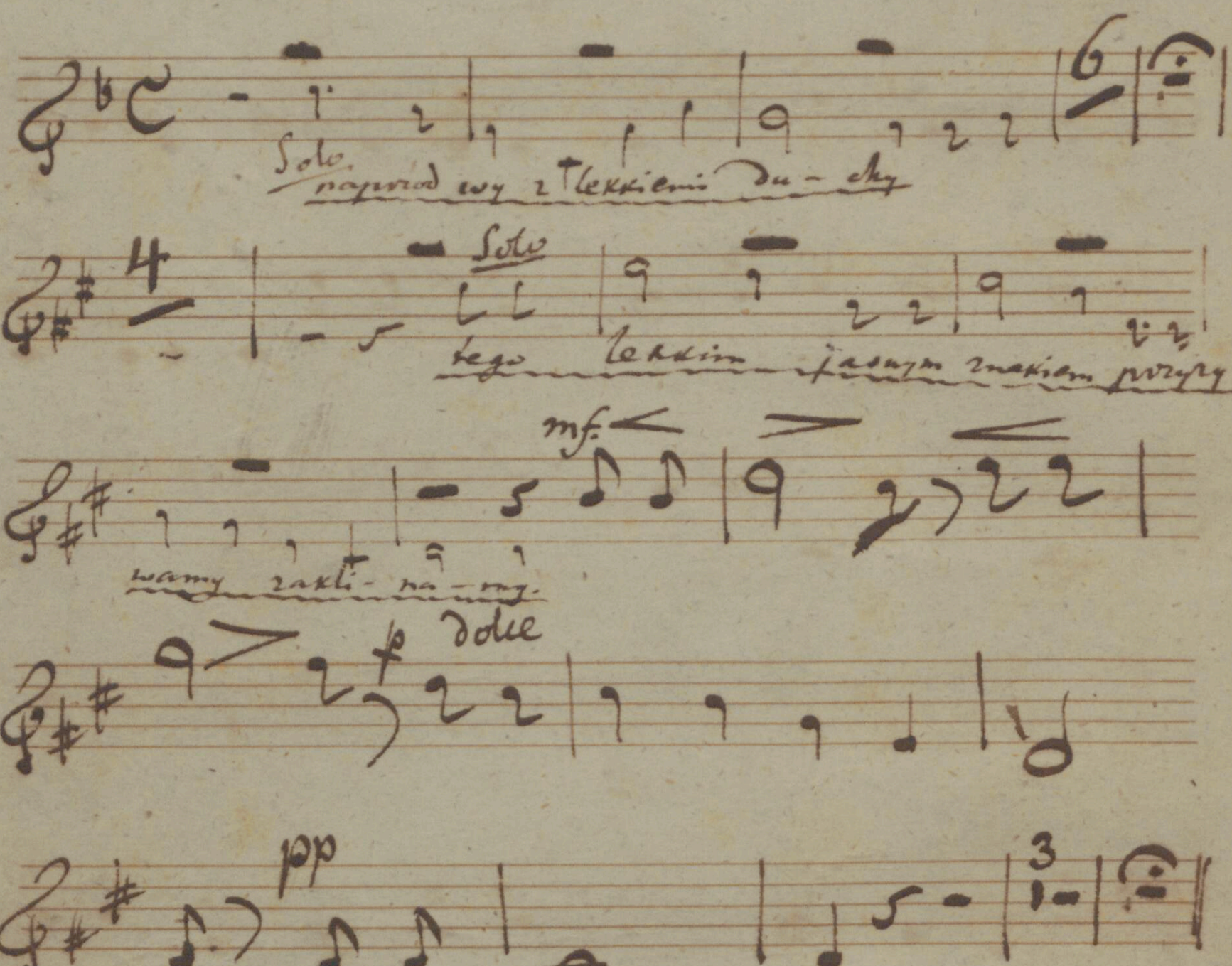
Kara-

sięcznia do gro- ma- dy, gro ma- dy nick się tu zbie — ra

ppp.

12

Deklamacia. — Muzyka

Deklamacia.

567, 567ª

R562 40 a) Inw. 906

Dwa widma. –

Coro – Sopran'o 1.mo

Allegro moderato. Tenori. pp.

№ 2.

Do mamy lecą do

ma – my, ćój to matko nie znasz Jó – zia? to

Jó – zio ten sa – my to sio – stra to

A piu forte>

Ró – zia. Do mamy le – cą do mamy o

matko, nie znasz to Jó — zia? on to Jó –

cres . . . . . cen . . . . . do.

– zio, on ten sa – my a to siostra je – go Ró – zia, do

ma . . my ach lecą do mamy, już

un poco piu lento.

do ma – my, do ma – my ach

Tenori.

19.

B.

– my.

nie – nie